

בס"ד פרשת אחרי מות קדושים תשפ"ג

וארטים לפרשת אחרי מות

טז א. וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני ה' וימותו. שואל רבי חיים פלאגי, לכאורה המילה "וימותו" מיותרת, שהרי כתוב בתחילת הפסוק "אחרי מות?" ומתרץ, לכאורה קשה, מצד אחד כתוב שבני אהרן מתו כי נכנסו שתויי יין, ומצד שני, כתוב [דברים ט' כ'] "ובאהרן התאנף ה' מאוד להשמידו", וכתב שם רש"י שהקב"ה כעס עליו בגלל מעשה העגל וביקש להענישו ב"כילוי בניס", אלא שמשם רבנו התפלל עליו והועילה תפילתו לכפר מחצה ורק שניים מבניו מתו, וא"כ לא מובן, אפוא, על מה בדיוק הם מתו, בגלל שאהרן עשה את העגל או בגלל שהם נכנסו שתויי יין למקדש? התשובה היא, באמת היתה גזירה על ארבעת בני אהרן שימותו בעוון עשיית העגל, אלא שמכוח תפילת משה התרצה הקב"ה להמית רק שניים מבניו. אלו שניים? דבר זה נקבע ע"י נדב ואביהוא עצמם, שעל ידי זה שנכנסו שתויי יין למקדש, היו הם השניים המומתים. לפי זה מבואר הפסוק היטב, "אחרי מות שני בני אהרן", בכל מקרה היו צריכים למות שניים מבניו, כי הוא עשה את העגל, ומדוע דווקא שניים אלו? על זה נאמר "בקרבנתם לפני ה' וימותו". מאוצרותיו של רבי יוסף זריצקי.

טז א. אחרי מות שני בני אהרן בקרבנתם לפני ה' וימותו וכו'. איתא בגמ' מפני מה מתו שני בני אהרן חד אמר שהקריבו אש זרה, וחד אמר שהורו הלכה בפני משה רבן. וי"ל דלא פליגי. דהנה מצינו דמיתה בידי שמים ניצל בזכות זרע מעליא דנפיק מיניה, ומיתה בידי אדם אינו ניצל משום זרעו. ומצינו נמי בגמ' מי שהקריב אש זרה חייב מיתה בידי שמים, וא"כ לכאורה היה צריך להיות שבי בני אהרן ינצלו בזכות זרעם, אלא איתא בגמ' שיהושע מת בלא בניס מפני שהורה הלכה לפני משה רבן, ולפי"ז אתי שפיר ב' השיטות יחדיו, מפני מה מתו ב' בני אהרן שהקריבו אש זרה, הלא הם חייבים מיתה רק בידי שמים והיה לו להצילם בזכות זרעם, לכן אמר שהורה הלכה בפני רבם ממילא לא יהיה להם זרע, וזו הסיבה שמתו משום הקרבת אש זרה כי אין להם סיבה להינצל כי לא יהיה להם זרע. אמרי נעם.

טז א. אחרי מות שני בני אהרן. באיוב פרק לו "לזאת יחרד ליבי". ואיתא בחז"ל שנחרד כששמע שמתו שני בני אהרן וגרועים מטיטוס שנכנס ויצא בשלום מבית קודש הקדשים, וצריך להבין מדוע דווקא איוב הוא זה שנחרד מהסיפור של שני בני אהרן? וי"ל דהנה הגמ' בסנהדרין נב אומרת בטעם שמתו שני בני אהרן כי נדב אמר לאביהו מתי ימותו שני זקנים אלו (משה ואהרן) ואני ואתה ננהיג את הדור, אמר להם הקב"ה נראה מי קובר את מי. וצ"ב א"כ למה אביהו מת הרי רק נדב אמר? התשובה היא שאביהו שתק וזו סיבה מספיקה בשביל שימות. והנה איתא בסנהדרין פרק חלק שגי' היו באותה עצה של פרעה להשמיד את ישראל ו'איוב' שתק, לכן כששמע שאביהו מת על השתיקה הוא נחרד.

טז ג. בזאת יבוא אהרן אל הקודש. כתב רש"י בזאת גימטריה 410 רמז לבית ראשון שהיה קיים 410 שנים. ויש להקשות הלא גם בבית שני עבדו כהנים גדולים ומדוע הפסוק בזאת יבוא אהרון רמז רק על בית ראשון? וי"ל דמצינו במדרש רבה כא' ט' מקדש ראשון ע"י ששמשו בו באמונה שמשו יח כהנים גדולים הוא ובנו ובן בנו. מקדש שני על שהיו נוטלין אותה בדמים שמשו בו שמונים כהנים. ולפי"ז מובן היטב. דמקדש ראשון חשיב כמי ששימש בו אהרן כי כל המעמיד בן כמותו כאילו לא מת ושם שמשו מבני בניו באמונה. משא"כ במקדש שני שאף שהיו מזרעו של אהרן לא היו כמותו לכן לא נחשב שאהרן עצמו בא אל הקודש. בן יאיר לרבי מאיר חיים מזרחי נלב"ע תרנ"א.

טז יז. וכל אדם לא יהיה באהל מועד. הגמ' במנחות קט. לומדת מכאן שאפי' המלאכים אסור להם להיכנס לקודש הקדשים. ויש להקשות ע"כ הרי התורה ניתנה לאנשים ולא למלאכים ואיך שייך שנאמר שמלאכים יעברו על לאו? וי"ל, אומר הרב אלישיב, שהאיסור וכל אדם לא יהיה הוא איסור על עבודת הכהן גדול, שבשעה שהוא

בקודש הקדשים לא יכנס שם שום אדם, וזו הכוונה וכל אדם לא יהיה אפי' המלאכים, והאיסור הוא על הכה"ג לעבוד בשעה שנמצא שם מישהו וזה אפי' מלאך.

טז לד. והיתה זאת לכם לחוקת עולם וגו' אחת בשנה. הפסוק מדבר על יו"כ. והנה הקשה המג"א (או"ח תרכד ז) מדוע שונה יו"כ מכל החגים, שבכולם עושים יו"ט שני של גלויות ואילו ביו"כ לא עושים. ויש ליישב בזה ע"פ הפסוק שלנו. דהנה מצינו בפוסקים דהטעם שעושים ברית בשבת ולא גוזרים שמא יעביר ד"א ברה"י כלי מילה כמו שמצינו בשופר ומגילה, משום שכתוב בתורה מפורש וביום השמיני דדרשינן בזה בגמ' ואפי' בשבת, משא"כ בשופר ומגילה, והיינו שמה שכתוב מפורש בתורה לרבות את השבת לא מבטלים משום גזירה (ט"ז או"ח תקפ"ח ועוד). ולפי"ז י"ל דה"ה הכא כתוב **אחת** בשנה והיינו שיעשה יו"כ רק פעם אחת בשנה. ונגד פסוק מפורש חז"ל לא תיקנו תקנות ולכן לא עושים ביו"כ יו"ט שני של גלויות.

יז ד. דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו. אומר רש"י ששחוט חוץ נחשב כאילו הוא שופך דם האדם. וקשה, הייתכן שהתורה מדמה שפיכת דם בהמה לרצח ר"ל? וי"ל דהנה בכל קדשים יכול להישאל על הקדשים ולהפכם לחולין, והנה כאן אחרי ששחט את הבהמה יש לו פתח טוב להישאל ע"ז כיוון שנשחט בחוץ, ואז זה יהיה חולין למפרע, ויתברר למפרע שלא עבר איסור, ולכן כל זמן שלא עושה ד"ז הוא נקרא רוצח, כי הוא גורם להרוג עצמו בכרת. לכן כל עוד שנקרא ששחט קדשים בחוץ סימן שלא נשאל על הקדשים וגורם לעצמו מיתה בכרת, לכן זה נחשב כאילו שפך דמו שלו. מרגניתא דר"ב.

יז יג. ואיש איש מבני ישראל וגו' ושפך את דמו וכסהו בעפר. כתב הרשב"ם על התורה בטעם מצוות כיסוי הדם הוא כדי שלא יבואו לאכלו. ולפי"ז מובן למה אין דין כיסוי הדם במוקדשין כמבואר בחולין פג. משום שהקדש לא יבואו לאכלו וכמבואר בפסחים ו. המוצא חמץ בפסח ביו"ט אם של הקדש אין כופה עליו כלי מ"ט דהקדש מבדל בדילי אינשי מיניה ולא יבואו לאכלו. אתוון דאוריתא.

יח יח. ואשה אל אחותה לא תקח לצרור. הגמ' בפסחים קיט אומרת דלעתיד לבוא יאמר יעקב אבינו שהוא מסרב לזמן בסעודת לווייתן כי אינו ראוי, כי נשא שתי אחיות שעתידה התורה לאסור עליו. ויש להקשות למה אמר בנוסח כזה שעתידה התורה לאסור עליו, הלא על כל העולם אסרה התורה לשאת ב' אחיות? וי"ל, אומר העיר דוד, דהנה התורה כאן כתבה ואשה אל אחותה לא תקח, ויש להקשות הא הול"ל ואחותה של אשה לא תקח, ולמה הפך היוצרות וכתב לא לקחת אשה שהיא אחותה, הלא את אחותה הוא עדיין לא לקח. ואצל יעקב זה יובן כי לקח קודם את לאה שהיא אחות אשתו רחל, שהייתה עיקרו של בית, ורק אח"כ לקח את אשתו שהיא רחל, ולכן אמר יעקב עתידה תורה לאסור עלי.

וארטים לפרשת קדושים

יט ג. איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני ה'. ואיתא בגמ' יבמות והובא כאן ברש"י בטעם שנשמך שמירת שבת למורא אב, לומר לך אני ה' היינו שאפי' אם יאמר לך אביך חלל את השבת אל תשמע לו וכן בשאר כל המצוות לא לשמוע בקול האב אם אומר לו לבטל את המצווה. והטעם שהתורה הביאה דין זה רק במצוות כיבוד אב מול שבת ולא מול מצווה אחרת כמו למשל אם האב אומר לו לא לברך ביהמ"ז או לא לקיים ונשמרתם מאוד לנפשותיכם? י"ל שבשבת מצינו בגמ' שיש סברא שמותר לחלל שבת בשביל שישמור שבתות הרבה. והיה צד שמכיוון שבשכר מצוות כיבוד אב מאריכים לו ימים, א"כ אולי מוטב שיחלל את השבת וישמע בקול אביו ועי"ז יאריך ימים ויוכל לשמור שבתות הרבה, לכן אומרת לך התורה לא. יעלת חן.

יט ג. איש אמו ואביו תראו ואת שבתותי תשמרו אני ה' אלוקים. הרבה ביאורים נאמרו מדוע הוסמכו ענייני כיבוד אב לשבת. ביאור נפלא מובא בספר ילקוט הגרשוני, דהנה מצינו על הפסוק בבראשית לא ל ועתה הלוך הלכת כי נכסוף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלוהי, הכוונה היא כך, לבן שאל ליעקב למה הלכת לבית אביך לקיים כיבוד אב הרי אביך הוא רק מדין רוב, א"כ למה גנבת את אלוהי הרי רוב העולם הם

מאמינים בע"ז ואי אזלינן בתר רוב אז האלוהים שלי אמת? וכדמצינן כמה פעמים שאלות כאלו בחז"ל ע"י המינים. והנה כידוע רוב העולם לא שובתים בשבת ואי אזלינן בתר רובא אז לא הווי בעינן לשמור שבת, לכן נאמר כאן שאע"פ שאזלינן בתר רובא כי איש אביו ואביו תראו, בכ"א את שבתותי תשמורו.

יט יג. לא תעשוק את רעך ולא תגזול. לכאורה היה לו לכתוב לא תעשוק ולא תגזול את רעך? וי"ל שמרומז כאן מה דאיתא בשו"ע חו"מ שמ"ח ס"ב אם גוי נתן לישראל פקדון או הלוואה ומת ושום אדם לא יודע מזה אינו מחויב להחזיר כיוון שלא יהיה מזה חילול ה' כיוון דבהיתר בא לידו, אבל גזל גוי אסור ומחוייב להחזיר עי"ש שנט, והנה עושק פרושו שמעכב מעות חברו בידו וע"ז נאמר רק רעך שזה ישראל כי של גוי מותר במקום שאין חילול ה', ואח"כ כתוב לא תגזול זה בלי רעך כי זה אסור גם בשל גוי. תורת משה.

יט ט. ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצור. עוד מקום בפרשה שמוזכר פאת זה להלן בפסוק כז ששם כתוב לא תקיפו פאת ראשכם. והקשה ע"כ האמרי אמת מדוע בפאת השדה מספיק להשאיר פאה אחת בקצה השדה ואילו בפאת הראש בעינן להשאיר פאה בשני הצדדים מאי אולמיה האי פאה מהאי פאה? וידוע שיש בזה כמה דרכים בראשונים יעויין בריטב"א שבועות ג. אך האמרי אמת אמר ע"כ תשובה חריפה. הנה מצינו בפאה פ"ב מ"א שכאשר רשות הרבים חולפת באמצע השדה וחוצה אותו לשניים הרי הם כב' שדות ויש להותיר פאה בכל אחת. וא"כ אמר האמרי אמת הרי הראש הוא כרשות הרבים גמור כי הראש מלא במחשבות ורעיונות ואין לך רשות הרבים גדול מזה, ולכן גם כתיב לא תקיפו פאת ראשכם כי בראש כביכול יש שתי רשויות. ובהמשך הפסוק כתוב ולא תשחית פאת זקנך כי זקן זה יחיד.

יט כג. וכי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל. הגמ' בסוכה דף לה. אומרת, אומר היה רבי יוחנן ממשמע שנאמר את פריו איני יודע שעץ מאכל הוא מה ת"ל עץ מאכל להביא עץ שטעם עזו ופריו שווה ומאי ניהו פלפלין שנמי חייבים בערלה. ויש להקשות ע"כ בשב"מ הוצרך ריבוי מיוחד שפלפלין חייבים בערלה ומדוע הם לא נכללים בשאר פירות? ויש ליישב בזה שמצינו ברש"י בבראשית א יא בטעם שנתקלה האדמה כאשר אדם הראשון חטא הוא מכיוון שהקב"ה אמר לה תוצא הארץ וגו' עץ פרי דהיינו שטעם עזו ופריו שווה והאדמה לא שמעה בקול ה' והוציאה עץ לא בטעם הפרי. והנה מבואר בכמה מקומות ובהם בשפת אמת פרשת קדושים שהטעם של דין ערלה הוא משום שכשחטא אדם הראשון בעץ הדעת ונתקלה האדמה שנאמר בה וקוץ ודרדר תצמיח, מאז עד שלוש שנים יש בעץ כוחות רעים וזהו הטעם של דין ערלה. והנה מצינו שמי שלא חטא באכילה מעץ הדעת לא נענש. והדוגמה לכך הוא מהמדרש רבה בראשית יט ה שחווה האכילה את כל החיות והבהמות מלבד עוף החול וכולם נענשו במיתה מלבד עוף החול שלא אכלה ובאמת לא נגזר עליה מיתה. והנה כיוון שיסוד ערלה הוא מחמת החטא של העצים והחטא שלהם הוא משום שלא נתנו טעם בעץ כבפרי, ובסוכה מבואר שהפלפלים טעם העץ כטעם הפרי ולכך היה הו"א שלא יהיה חייב בערלה כי בו אין את הקללה ואין בו כוחות רעים. ובשב"ז הוצרך ריבוי מיוחד לחייבו משום דסדנא דארעא חד הוא. גנא דפלפלי.

יט לב. מפני שיבה תקום. איתא בגמ' קידושין לג. כל תלמיד חכם שאינו עומד מפני רבו נקרא רשע ואינו מאריך ימים. יש להקשות מה זה העונש הזה ואינו מאריך ימים מדוע זה מידה כנגד מידה כאן? וי"ל כי המאריך ימים זוכה להיות בשיבה ושיקומו מפניו והוא כיוון שאינו קם לא יזכה שיקומו בפניו. חת"ס.

יט לב מפני שיבה תקום וגו' ויראת מאלוקיך. הגמ' בברכות כח. מספרת על רבי זירא כשהיה נחלש מרוב עמלו בתורה היה יושב על פתח ביהמ"ד ואמר שעושה זאת כדי לקבל שכר שהוא קם לפני החכמים. ורבים תמהו ע"כ הרי כתוב באבות א ג אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב ע"מ לקבל פרס. מתרץ ה'בני יששכר' דהפסוק והדרת פני זקן מסתיים ב'ויראת מאלוקיך' היינו שזהו השכר והא שרי. כי ראוי שכל אדם יעשה ע"מ להוסיף לעצמו ירי"ש, וכמו שכתוב באבות שם אל תהיו כעבדים וכו' ויהא מורא

שמים עליכם. דהיינו שכל האיסור היינו שכן לעוה"ב, אבל בשביל להוסיף יר"ש ודאי שהוא ראוי.

יט יח. לא תקום ולא תטור. כל ת"ח שאינו נוקם כנחש אינו ת"ח - יומא כב: וביאורו כמו נחש שעוקץ ואין לו שום הנאה בזה כי הכל אצלו כטעם של אפר (גמי בתענית), ה"ה ת"ח צריך שינקום את נקמת ה' בלא שום הנאה. לא להנות גם במקום שנוקמים נקמת ה'. ואם נהנה, שלא יקום. וד"ל.

יט יח. ואהבת לרעך כמוך. יש לפרש עפ"י מה דאיתא בגמי שאומן שונא בני אומנותו. וכאן התורה מצווה אותנו ואהבת לרעך, אפי' שהוא כמוך והיינו אומן כמותך אתה מצווה לאהוב אותו. כתב סופר.

כ יז. ואיש אשר יקח את אחותו וכו' חסד הוא. איתא בקידושין מו: המקדש אחותו שמואל אמר אדם יודע שאין קידושין תופסים וגמר ונתן לשם מתנה. ונראה לרמז מכאן כשמואל, ואיש אשר יקח את אחותו חסד הוא והיינו דהמעות הם לשם חסד והיינו מתנה. גבעת פנחס.

כ כה. והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה ובין העוף הטמא לטהור. יש להקשות מדוע בבהמה הקדים טהורה לטמאה, ובעוף הקדים טמא לטהור? ויש ליישב ע"פ הגמי בחולין סג: שבבהמות יש יותר טמאות מן הטהורות, ואילו בעופות יש יותר טהורות מטמאות. והנה הבדלה פירושה הפרשה. והפרשה הכוונה שמפריש את המיעוט מהמרובה. ולכך כשמתחילים להבדלה בבהמה כתב המועט, והיינו הטהורה, מהמרובה דהיינו הבהמה הטמאה. משא"כ בעוף שהמועט בו הוא הטמא כתב ומבדיל הטמא מהטהור שהטהור הוא מרובה. קרן לדוד.

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

זהירות מגזל:

בפרשה נזכר פעמיים איסור גזל לא תגנובו ולא תגזול. כתוב בחז"ל שדור המבול נחתם דינם על הגזל. ז"א למרות שעברו על עבירות הכי חמורות ובהם ג' עבירות, אבל נפסק דינם לכליון בגלל הגזל. וגזל זה הדבר שמקטרג בראש, ודבר ראשון ששואלים אדם כשמגיע לשמים הוא 'נשאת ונתת באמונה?'. ובעניין זה של גזל ניכר עיקר הצדקות של האדם. וכתב רבי אברהם בן הרמב"ם עשר שנות צום מתוך חסידות יתבטלו בעוון אכילה אחת מהגזל, ובמהרש"א בכתובות מובא על אותם אלו שמקבצים עושר שלא באמונה ומנדבים אותו באמירת מי שברך לצרכי מצווה אין לך מצווה בעבירה גדולה מזו, ואין לעושר הזה קיום כלל, וכל אדם שיש בידו מעות של גזל יש מחסום מקבלת תפילותיו (הרמב"ם), ובנעילה בזמן הכי נעלה אנו מתפללים למען נחדל מעושק ידינו. **לפעמים** אדם תמה שבניו עוזבים את דרך הישר, והוא משום שהוא פיטם את נפש ילדיו באוכל המגיע מכסף לא כשר וד"ז משפיע רבות על נפש הילד. **וכמו שהאדמו"ר ה'שפת אמת' מגור** היה אומר שלפעמים רואים אברך בן עליה הלומד בהתמדה ואעפ"כ אין תלמודו מתקיים בידו, זה משום היותו סמוך על שולחן חותנו המאכילו מכסף שאינו כשר. ורבי אהרן קוטלר היה אומר כך על ישיבות שיש בהם תקלות לפעמים, הוא משום שלא כל הכסף טהור. וכסף לא כשר אין לו יכולות לעשות דברים מועילים ומצליחים, והגמי בבבא מציעא דף פה. מביאה סיפור כמה טרחות טרח רבי חיא בשביל שלא תשתכח תורה מישראל והתלמידים ילמדו תורה בשלימות, ואומר הגר"א שרבי חיא היה יכול לקנות קלף מוכן בשביל שילמדו בזה תלמידי ישראל, ולמה טרח ועמל כ"כ ע"י שצד צבי ועיבד עורות וכו' וכו' הכל בשביל שתלמידי ישראל ילמדו מהדבר הכי כשר כי רק ע"י דברים כשרים אפשר לעשות מעשים גדולים וענקיים. **ואיתא בחז"ל** שאדם מגזל לא מרוויח כלום, והכסף הולך לתרופות ושאר נזקים שיש בבית. ולפעמים אדם חושב שיעשה קומבינה כאן ושם וירמה קצת אולי הוא ירוויח עוד כמה שקלים, אז שיידע דבר ראשון יש לו עבירה גדולה, ודבר שני הוא לא באמת מרוויח אלא מפסיד שמחר ישבר לו המקרר וזה יהיה בהכנות לשבת חשובה עם הרבה אורחים, והכל יתקלקל לו, וגם התפילות חלילה ועוד

דברים. אז מבחינה פרקטית כדאי להימנע מכסף לא כשר. וצריך לזכור שגם ברוחניות אדם ניזוק כשחי שלא ביושר והיה אומר ע"כ התפארת שלמה מרדומסק שאדם שהגיע לידו כסף לא כשר יכול לרדת מכל מעלותיו ומדרגותיו הרוחניים שאסף בימיו... **החפץ חיים** היה אומר: צא וראה כמה חמורה פגיעה בממון אחרים: הנה ההלכה אומרת שהגונב ממון חברו ואין לו לשלם ונמכר בגנבתו. הרי שכדאי לאדם להשפיל את עצמו למדרגתו של עבד, לישא שפחה כנענית ולהוליד עבדים כנענים וכדו' ובלבד לתקן עוון הגניבה. **עוד** כתב החפץ חיים: אמר דוד המלך מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב **למדנו מכאן כי מי שיש בידו גזל הוא מרוחק מהר ה' וממקום קדשו**, וכן דרשו חז"ל שכל מי שבידו גזל אין מכניסין אותו במחיצתו של הקדוש ברוך הוא שנאמר לא יגורך רע לא יגור במגורך רע. כמה חמור הוא איסור גזל שהרי מן השמים ממהרין צעקת הנגזל כדאיתא בב"מ נ"ט שלשה אין הפרגוד נעל בפניהן אונאה וגזל וע"ז וכו'. וביותר מזה שאפילו אם יקריב קרבן עולה שהיא כולה כליל או יעשה שאר מצות ה' מעושק וחמס לא ירצה לפניו כמה דכתיב כי אני ה' אוהב משפט שונא גזל בעולה וכו'. והנה זה ענין נפלא שמקיץ מתרדמת הזמן כי כל מי שיש בידו גזל לא יגש אל מזבח ה' ולא יעלה ולא יראה לפניו אבל שקץ ישקצנו אם לא יחזיר הגזלה גם בעוה"ז לבסוף יצא נקי מנכסיו ע"י כי הקדוש ברוך הוא יזמין לו איש שהוא רע וקשה ממנו ליפרע על ידו כמו שאחז"ל כל מה שאדם גוזל וחומס בעולמו אין יוצא מעולמו עד שאחרים בוזזין אותו דכתיב וכו'. **ויש כח ביד העון הזה לעורר דין עליו ולחתום גז"ד יותר מכל העונות** כדאמרינן בסנהדרין ק"ה א"ר יוחנן בא וראה כמה גדול כחו של חמס שהרי דור המבול עברו על הכל ולא נחתם גזר דינם עד שפשטו ידיהם בגזל שנאמר קץ כל בשר בא לפני וגו'. **גם תפלותיו אינן מקובלות לפני ה' כל עוד שהגזל בידו** שאותה התפלה נקראת תפלה עכורה כמו שאחז"ל על הפסוק ותפילתי זכה (איוב י"ב) וכי יש תפלה עכורה אלא כל תפלה שאין בה גזל זו היא תפלה זכה ושיש בה גזל זו היא תפלה עכורה. גם על עון הגזל וכל כה"ג בכל עונות שבין אדם לחבירו אין יוה"כ מכפר עד שירצה את חבירו. ואפילו יום המיתה אין מכפר ע"ז וכדאיתא במ"ר ויקרא י"ז ותשבר כד על המבוע זו כרס לאחר שלשה ימים כרסו נבקעת ומוסרת לפה ואומרת לו הילך מה שגזלת וחמדת ונתת לי. ואפילו אחר כל העונשים לא יהיה לו תקנה גמורה עד שישוב בגלגול להשיב הגזלה. וראיתי בספרים מעשה נפלא שהיה בימי הריב"ש שבא אחד בגלגול סוס והיה עובד בכל כחו כדי לשלם חובו. וזהו מן הגלגולים הקשים ולפתחו יצטרך לבוא עוד הפעם לאותו העולם לחזור ולהבראות כדי לפרוע את גזלתו כמו שמובא בכמה מקומות וכן כתב הגר"א במשלי על הפסוק מציל נפשות עד אמת. וכתבו הספרים התעוררות נפלאה שממנה יוכל האדם להתבונן עון העושק והגזל שהלא ידוע שהיוה"כ הוא היום האחרון ששייך להשנה והוא היום הטוב שבכל השנה שבו נמחלים עונותינו וגמר חתימת תפלותיו הנוראות היא תפלת נעילה ומה אמור בה למען נחדל מעושק ידינו. מכל זה צריך האדם להתבונן ויראה להשמר מגזל בכל כחו כל ימי חייו. **החזו"א** היה אומר אדם נבחן ביראת שמים וצדקות רק בכסף ואם בכסף הוא לא כ"כ.. אפי' שבשאר הדברים הוא בסדר אזי הוא לא צדיק ולא יר"ש. ואצל גדולי ישראל האמיתיים רואים בחוש כמה הם בזים לכסף לא כשר. **מסופר שהסטיפלו שאל את החזון איש** מה הגדלות של הסנדלר, שכידוע החזון איש החשיבו מאד. ענה החזון איש: הנקיות שלו בממונות. הוא מושלם וזך לחלוטין בענייני ממונות, ולהיות כך זה מעלה שקשה להשיגה. ולא צריך להגיע לסנדלר, כבר מצינו במסכת תענית שהיה זמן של רעב ועצירת גשמים וכל גדולי התנאים התפללו אך לא נענו עד שהחליטו לשלוח משלחת לאבא חלקיה שיתפלל שיירדו גשמים ותיגמר חרפת הרעב בעולם, ואכן כך היה אבא חלקיה התפלל ומיד נענה והקב"ה הוריד גשמים בשיעור המספק את כל כלל ישראל, ואומרת הגמ' שהסיבה והטעם שאבא חלקיה נענה משום שהיה זהיר ביותר בענייני ממונות והגמ' שם מאריכה בסיפור שהיה עמו איך נזהר לא להשיב לשלום באמצע העבודה וכל הדרך שמר על בגדיו שהיו שאולים עיי"ש בהרחבה בזה. כבר הבאנו את העניין כו"כ פעמים בגלל חשיבות העניין אנו מביאים שוב עם המון סיפורים חדשים שלא פירסמנו בעבר.

ולהלן סיפורים כמה נזהרו גדו"יי בכשרות הכסף וד"ז אמור לעורר אותנו להתרחק ג"כ מממון לא כשר.

סיפר החפץ חיים: בוילנא התגורר יהודי עשיר. יום יום היה נכנס אצלו עני אחד ששכנה בתוכו נשמה מגולגלת. היה אותי עני מטריד ומציק מאד לעשיר הזה, עד שהחליט להביאו לפני רבי חיים מוולוז'ין. בבואם לפני רבי חיים פנה רבי חיים לגלגול שהסתתר בתוך העני, וביקשו שיאמר לו מי הוא ומה חטאו שנענש עליו שאין לו מנוחה. השיב הגלגול: אני הייתי מורה פרטי בבית אביו של העשיר הניצב לפנינו. פעם עשה אביו עסק מסחרי עם גוי אחד, ורימה אותו בסכום של עשרת אלפי רובל כסף. ואני, המורה בביתו חתמתי על שטר העסקה. ומאחר והייתי מסייע לגזול את הגוי, לכן אין לי מנוחה בעולם האמת, ונתגלגלה נשמתו לשכון באדם זה, והכרחתי אותו שיציק לעשיר זה בנו של הרמאי הנ"ל, עד שיפרע את סך העשרת אלפים שגזל אביו מאותו גוי, וזה יהיה תיקונו. אותו עשיר ששמע עתה במי ומה המדובר, וכי אותו גלגול הוא המורה פרטי ששכרו אביו, התחיל לצעוק על הגלגול: הרי אני הכרתיך היטב, ומה אתה מבלבל את המוח ונתפס בזה שכל חטאיך הוא בכך שעזרת לאבי לעשוק גוי, הרי אני יודע שעברת עבירות חמורות ומכוערות ביותר, ומה אתה תולה שכל חטאיך מסתכם בזאת שסייעת לגזול גוי? השיב הדיבוק: נכון הדבר! הייתי פושע גדול בימי חיי, אך זה אינך יודע כי בסוף ימי חזרתי בתשובה שלימה, עזבתי דרכי הרעים ועסקתי בלימוד התורה לשמה מדי יום ביומו במשך ארבע שעות חוק ולא יעבור! והנה כשעליתי לפני בית דין של מעלה, עיינו בדיני ונוכחתי שנתקבלה תשובתי. אך דא עקא, מה שהייתי מסייע לעשוק את הגוי, דבר זה לא עלה בדעתי לתקן, אי לזאת אין לי מנוחה, וחזרה נשמתו להתגלגל בעולם הזה עד שאתקן עוון הגזל. רואים שעל עוון הגזל אין כפרה עד ששייבו הגזילה לבעליה. **פעם נתמנה** חזן חדש בבית הכנסת שהיה מתפלל בו רבי ישראל מסלנט. החזן בא לשאול את פי רי"ס אלו כוונות עליו לכוון בשעת התפילה. השיב לו רי"ס, שעליו ראשית כל לשנן לו היטב את כל ניגוני התפילה, כדי לעשות מלאכתו אמונה ולא לעבור משום גזל הבריות אחרי שנוטל שכר. רבי ישראל סלנטר הוכיח פעם סנדלר אחד וילמדו מוסר, שבהכותו על המסמרים להכניסם לסוליות הנעלים אל יכם בבהילות אלא במתינות ובעיון, כי בהחטאו יכנסו המסמרים באופן מפולש ובמשך זמן קצר יקרעו הנעלים, וזהו גזל! כאשר שהה רבי ישראל סלנטר בעיירת מרפא בגרמניה, ניגש בוקר אחד למזונן המקומי וקנה לעצמו לחמנייה לארוחת בוקר, בהתאם למנהג שנהגו בחוץ לארץ להקל בפת עכו"ם אחד הרבנים שנוכח במקום לא יכל להסתיר את תדהמתו. אותו רב הצטייד בלחם שכבר הספיק להתייבש ולהתקלקל, והכל כדי שלא יהיה נזקק למזון זרים - לפת עכו"ם. לתדהמתו של ידידו, הסביר רבי ישראל, כי הוא נוסע למקום הבראתו על חשבון ידיד שנתן לו את הכסף, בתנאי מפורש, כי יתנזר מאותן חומרות המפריעות להבראתו. אם הייתי מביא כמוך, פת שהיתה מתעפשת, הרי שבכך הייתי מפטם את עצמי במזון טריפה גזל וגניבת דעת.

אביו של הגאון ממינסק עבד לפרנסתו כחייט, והוא ביקש שיכניסו לקברו את השולחן עליו עבד, שיעיד בו שמעולם לא גזל, ואמר הרב שטיינמן שזו דרגה מיוחדת שיכול לומר עד כדי כך, ובגלל זה זכה לבן גדול כזה. **פעם** נסע הסבא מקלם בשליחות התלמוד תורה דקלם, וכששב מנסיעתו הוא שילם למוסד עבור חצי סיגריה שעישן בחזור, בנימוק שהעישון בחזור אינו צריך להיות על חשבון התלמוד תורה. **מסופר** על הסבא מקלם שקודם פטירתו הניחו לו על ראשו מניפה בכדי להשיב מעט רוח. מכאוביו גברו מרגע לרגע, וכבר התחילה הגסיסה, ובעוד שמץ ניד חיים באפו התאמץ והסיר בידיו את המנפה מעל ראשו במתינות רבה בכדי שלא תישבר ותתקלקל. וכולם עומדים משתאים למראה המאמץ הנורא הזה של הגוסס לא לקלקל אף דבר פעוט כזה שלא היה שלו כי אם שאול מאיזה שכן. עד כדי כך גדלה קדושתו וזהירותו שלא להיכשל חלילה באבק גזל עד שנעשה אצלו בטבע שני עד רגעים האחרונים של יציאת נשמתו בטהרה. **בקלם** קרה פעם ואחד האורחים שהגיע לבית התלמוד תורה שכח שם את מקלו. לאחר כשלוש עשרה שנה כשביקר הלה שנית וכבר מזמן התייאש ממקלו, מצא לתמהונו את מקלו תלוי באותו מקום שהניחו מבלי כל שינוי. כיוצא בזה היה

מעשה באחד ששכח בישיבת קלם מטבע של כסף על אדן החלון. היתה מטבע זו מונחת במקום זה שנים רבות ואיש לא נגע בה.

סמטאות ראדין ביום של גשמים שטופות בוץ. במקרים כאלה היו מטילים קרשים פה ושם כדי להקל על המעבר. החפץ חיים היה תמיד נוהר שלא ללכת על גשרים עראיים מסוג זה, באומרו: מן הסתם חטף מישהו קרש אי שם והניחו פה, מבלי ששאל רשות מהבעלים, והרי זה גזל! העובדה שרבים עוברים בדרך זו אינה מוציאתו מידי גזל. **סיפר** רבי מיכל יהודה ליפקוביץ על רבי ליב חסמן: היה פעם אחת שלא היו לו נעלים, והוצרך היה ללכת לאיזו שמחה, ושאל נעליים מאדם אחר. בזמן הריקודים הוריד את הנעליים, כדי שלא ישתפשו על ידי הריקודים. **מסופר** על רבי אליהו דושניצר שהיה משתדל להשתמש בחשמל שבביתו עד כמה שאפשר במנורות היותר קטנות (כי החשמל שבביתו היה מחובר לחשמל שבישיבה) וכמה פעמים היה מכבה לגמרי את החשמל ומדליק מנורת נפט, כי היה לומד בלילה עד שעה מאוחרת, והיה אומר לעת זקנותו כי הוא חושש שמא יירדם באמצע לימודו ונמצא החשמל דלוק על חשבון הישיבה ללא צורך. **סיפר** רבי יצחק זילברשטיין, זכורני כשהייתי נער צעיר למדתי בישיבת סלבודקה, ראיתי עם עוד מספר חברים את החזון איש משרך דרכו ביום חורפי עז, כשהגשם המטיר על הארץ בחזקה והקור חדר לעצמות. לפתע עצרה משאית של חברת ארדי, ונהגה הציע לחזון איש להסיעו לביתו. אדם אחר היה קופץ על הטרמפ שהזדמן לו. אנחנו שמענו ששאל את הנהג: האם מותר לך לעצור ולהסיעני? האינך שכיר אצל בעל הבית? הנהג לא איבד את עשתונותו והגיב בבטחון: "אם בעל הבית שלי היה יודע שאני מסיע את החזון איש, לא היה ניאות לך?! והחזון איש בשלו. מסרב לעלות לרכב. והמשיך להלך בין טיפות הגשם. **פעם** בערב יום הכיפורים, בעת שחיטת הכפרות של האדמו"ר מגור בעל הבית ישראל הביא לו בחור מלא חופניו חול לכיסוי הדם מבניין סמוך שעמד באמצע הקמתו. התרעם הרבי על מעשיו וסירב להשתמש בחול זה, כשהוא מוכיחו ושואלו האם נטל רשות מן הבעלים של חומרי הבנין לקח את החול.

סיפר רבי שלמה לורנץ סיפור מחזק ביותר: "במושב החרדי קוממיות היתה מאפיה שסיפקה לחם לכל הסביבה תחת השגחתו המהודרת של הרב מנדלסון. המאפיה סיפקה את צרכיהם של 5000 משפחות באזור, אך ככל שגדלה תוצרת המאפיה גדלו גם הגירעונות הכספיים. בצר להם פנו אלי בעלי המאפיה, וביקשו שאבוא לעזרתם ע"י השגת הלוואות מגמחי"ם שונים. ואכן כך עשיתי, הייתי משיג עבורם הלוואות, וכאשר הגיע מועד הפירעון הייתי משיג הלוואה ממקום אחר, וחוזר חלילה. לאחר זמן מה ערכתי חישוב והגעתי למסקנה, שלעולם לא יעלה העסק על דרך המלך, המאפיה תמשיך לצבור הפסדים. הודעתי לבעלי המאפיה שאיני רואה כל אפשרות להמשיך ולגלגל את הלוואות. אבל בעלי המאפיה ניסו, הרב מנדלסון פנה אלי באופן אישי, וביקש ממני לחזור מהחלטתי, הוא הסביר שאין כאן ענין כלכלי בלבד, יש לקחת גם את הצד הרוחני, זוהי המאפיה היחידה המספקת לחם כשר בכל הסביבה, ללא חשש טבל, ללא חשש תולעים וכו' ואם חלילה תיסגר, התוצאה תהיה חמורה, ולכן צריך להמשיך למרות המצב הכלכלי. אמרתי לו שאני חושש, כי אין סיכוי שיוכלו אי פעם להחזיר את הלוואות. אך איני רוצה להכריע בזה. הצעתי לו שניכנס לרב מבריסק ומה שהוא יכריע – אני מוכן לקבל. נכנסנו לרב מבריסק, הרב מנדלסון הסביר באריכות את נחיצות המאפיה, והאחריות לדאוג לכולם ללחם כשר. ואילו אני הצגתי את עמדתי בצורה תמציתית. תשובתו של הרב מבריסק מהווה יסוד בהשקפה תורנית. וכך אמר: "לחם כשר הוא אכן עניין גדול עד מאד. אך במה דברים אמורים? כשהלחם כשר מכל הבחינות... לחם כשר שמוצא בעזרת כסף 'טרף' אינו לחם כשר. כאשר לוקחים הלוואה, תוך ידיעה שבדרך הטבע אין כל סיכוי להחזירה – אין זה אלא 'כסף טרף'.

סיפר רבי ראובן קרלנשטיין בחור מישיבת פוניבז' נכנס לביתו של הסטייפלר לקנות ספר קהלות יעקב. בטעות החזיר לו הסטייפלר פחות מידי עודף. משהבחין בדבר, מיהר ללכת לישיבת פוניבז', טיפס את המדרגות הרבות, אך כיוון שלא ידע מי הבחור, שלח לקרוא לנכדו מסר לידו את יתרת הכסף, ואמר לו: בחור מהישיבה קנה אצלי

זה עתה ספר. אני מבקש ממך שתברר מיהו הבחור ותחזיר לו את הכסף. כעבור שעה קלה שב הנכד לסטייפלר, ואמר לו כי בסייעתא דשמיא מצא את הבחור והשיב לו את העודף, אך ברצונו לשאול מדוע צריך היה הסבא לטרוח כל כך, הרי אני נמצא אצל הסבא מספר פעמים ביום, ויכול היה להמתין ולתת לי את הכסף בבואי אליו? ענה לו הסטייפלר: אם המרחק מביתי לישיבת פוניבז' נקרא רחוק מה תאמר על המרחק שיש לרדת מהשמים עד לכאן! זה הרבה יותר רחוק. **סיפור** נכדו של הרב אלישיב: הייתי מגיע אליו מזמן לזמן פעם נכנסתי אליו אחרי ארבעה חודשים שלא ביקרתי אצלו הביט בי ואמר הו אני חייב לך 'בולי' עוד לפני אמירת 'שלוש עליכם', ראיתי שהדבר עומד על לבו כאילו המתין לרגע זה כבר ארבעה חודשים שסוף סוף יוכל להחזיר את החוב הזוטר. הסיפורים מלוקטים מספר אוצר פנינים ועובדות של הרב גרשוני.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שו"ת

שאלה: מה אפשר ללמוד מהסיפור של מות שני בני אהרן? **תשובה:** כתב בעל השואל ומשיב שחטא נדב ואביהו היה שרצו להתקרב יותר מהראוי להם והיינו שרצו להתעלות יותר ממה שאפשר להם ולכן מתו. וילפינן מזה שכל אחד צריך ללכת לפי מדרגתו ויכולתו, ואם אדם קופץ ועושה דברים רוחניים למעלה מדרגתו ויכולתו סופו שישבר ויפול. וכבר אמרו חז"ל על ג הקב"ה בוכה ואחד מהם הוא מי שאי אפשר לו לעסוק בתורה והוא עוסק, וכל אחד מרגיש על עצמו את היכולות שלו ומי שעושה למעלה מיכולתו סופו ליפול ולהפסיד גם את דרגתו. משום שעל האדם לדעת כי גם אם לא הגיע לדרגתם של גדולי הדור זה לא אומר שהוא לא מספיק מושלם, כי כל אחד כפי יכולתו הוא הכי גדול שיש, ויש שיכולים ללמוד 10 שעות ביום ולכן כשלומדים פחות מכך הם חוטאים. ומאידך יש שיכול ללמוד שעתיים ביום ואם למד שעתיים זה נחשב שעשה רצון ה' בשלימות יותר מההוא שיכול 10 ולומד רק 8. אותו דבר אחד שיכול לשמור על פיו כראוי ואם דיבר פ"א לשה"ר הוא יענש ע"כ מאוד, ויש מי שכל הזמן לא שולט על פיו ואם התגבר פעם אחת ביום הוא נהפך להיות כאדם גדול ממש כי זה היכולת שלו. כמובן שצריך להתרגל לעלות עוד ועוד ברוחניות, אך צריך להיות שמח ומרוצה ממה שהתאמץ וכך יצליח.

שאלה: אדם השומר על פיו מה הוא זוכה? **תשובה:** אדם ששומר על פיו זוכה שהקב"ה ימלא את משאלותיו לטובה אף לאחר 120, לפני שנה נלב"ע רבי יצחק טיקוציינסקי שהקים את קרית ספר. רבי יצחק הקדיש את כל חייו למען ריבוי כבוד התורה ולמען כבודם של עמליה בטהרה אברכי הכוללים הנעלים, והיה מחלק מליונים לעמלי התורה, לאחר פטירתו תרו וחיפשו אחר רעיון שירים קרן התורה וירומם את לומדיה. לאחר פטירתו הקימו לע"נ פרס למחברי ספרים תורניים והנה בער"פ האחרון אחד מהזוכים בסכום עצום סיפר שלפני תקופה אמר לו רבי יצחק שיסייע לי בעניין כספי שהיה צריך, רק אמר שכעת אין לו אפשרות וכשירווח לו הוא ייתן, וידוע שרבי יצחק היה אומר שייתן הוא היה עושה כל שאל ידו לתת, ואז הוא נחלש ומיד לאחר זמן הוא השיב את נשמתו וכעת מהשמים הוא דאג שיקויים משאלותיו.

שאלה: איך צריך לדבר בבית? **תשובה:** החזו"א כותב במכתב היות ודרך התורה היא גודרת בפני תענוגי החיים, ראוי למעט את הדיבור בחובות התורה, והדיבור בבית ראוי להיות מרנין לב ומשמח ונוטה אל הנעימות ורגשי החיים כראוי להמשיך לב נעורים בעבותות אהבה. ולכן רצוי ושמח נקל לנהל באורח חיים למשכיל, וחלילה לגרום עצבות הרוח שהוא היסוד של הייצר להטות את האדם מהמסילה. וביאור דבריו, להיזהר לא לתת הרגשה בבית שכל דבר התורה אוסרת וא"א להתנהל כך וכך כי התורה אוסרת, ופחות ופחות לדבר ע"ז אלא דיבורים משמחים וע"כ מצוות התורה יהיו חביבות עלינו.

שאלה: בשבוע הזה התחיל הזמן. מה יעשה לחיזוק הזמן? **תשובה:** כותב רבי יונתן איבשיץ בדוק ומנוסה אם מתחיל את היום על רגל ימין והיינו שמתחיל את היום, קם כמו שצריך, מתפלל כמו שצריך ובכוונה, ממילא יצליח כל אותו היום. ומלבד זה מי שמתחיל את היום מוקדם בבוקר כל היום שלו נראה אחרת, הוא בן אדם, יש לו מספיק זמן לכל ענייניו בלי לחץ ומתח, וכל היום שלו מסודר. אך מי שמהפך הלילה ליום אז הוא מתחיל את היום ואת התפילה על רגל שמאל.

שאלה: בימים אלו אחינו הטועים חוגגים את יום הקמת המדינה, מהו היחס של רבותינו לזה? **תשובה:** ידועים דברי רבי אלחנן וסרמן שאמר בסיכום הכנסיה הגדולה: אם המדינה היתה מוקמת על יסודות התורה והעם היהודי היה חי בה עפ"י התורה - הרי זו ברכה שאין למעלה הימנה, ומקרא דיבר הכתוב וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, ומכלל הן אתה שומע לאו, במיוחד במצב שבו המדינה מתנהלת היום על ידי פוליטיקאים חילוניים ובית משפט הפועל לעקירת התורה, ר"ל, שגם רבים משומרי התורה שאינם חרדים מתייחסים למדינה באופן שלילי. ויש את שיטת סטמאר שכל מדינה שתקום לפני ביאת המשיח יש בה כפירה בביאת המשיח. וכך כתב רבי יצחק יעקב וייס בשו"ת מנחת יצחק אסור להסכים להקמת מדינה יהודית לפני בוא המשיח, אפי"א אם המדינה תתנהל על פי התורה.

שאלה: מה מיוחד בימי הספירה? **תשובה:** כתבו המקובלים הרשיש ור"ח פלאג"י בשם הקדמונים שימי הספירה הם שורש לכל ימות השנה ואם ירבה בהם בתורה ובמצוות ויתגבר על היצה"ר כך יהיה כל השנה. וה"ה אם יתפלל כמו שצריך יצליח בתפילותיו כל השנה.

שאלה: מי שמסתפק כמה היום לעומר, האם אפשר לעשות סימן שיסייע לו לדעת בוודאות את הספירה בכל יום ויום? **תשובה:** מכיוון שהתחילו ספירת העומר בחמישי בלילה אז אפשר לזכור את זה באמצעות סימן שיקרא "ל"ש חדש", דהיינו בליל שישי מתחיל תמיד שבוע חדש. ולכן בכל יום שישתפק יוכל בקלות להזכיר לעצמו "ל"ש חדש" שמשמעותו שביליל שישי האחרון התחיל שבוע חדש, למשל עשרים ושתיים יום או עשרים ותשע יום וכדו' שהם תחילת השבוע החדש. וממילא מליל שישי יתחיל לחשב הלאה: ליל שבת יהיה שלושים, מוצש"ק שלושים ואחד וכן הלאה. ליל שישי יהיה שלושים ושש, ליל שבת שלושים ושבע, מוצ"ש שלושים ושמונה וכן הלאה - תמיד לחשב את הימים באופן שספירת שבע חדשה מתחילה ב"ל"ש חדש.

שאלה: אדם מוקף בצרות טרדות חוסר שלוה, מה העצה לכך? **תשובה:** מובא בחז"ל (סוטה מב) שרבי שמעון בן יוחאי אומר קריאת שמע היא ההגנה ושמירה מפני אויבים, בספר אור החמה מרבי משה קורדבירו רבו של האריז"ל מובא שאע"פ שהשכינה קופצת בשבועה וגוזרת גזירה רעה על האדם עם כל זאת היא נותנת לו זמן ואפשרות לבטלה והוא ע"י שיכווין בקריאת שמע של שחרית. פניני פרי"ש.

שאלה: מה אנחנו צריכים ללמוד מכל הבלאגן במדינה שפועל כל העת לרעת שומרי תו"מ? **תשובה:** להפנים שאנחנו נחשבים במוסדות המדינה אוכלוסיה סוג ב'. זה מה יש. לא משנה כמה נשמע בתקשורת שיש פה דמוקרטיה וזכויות הפרט, אנחנו יודעים שזה ממש לא ככה. כשחרדי וכן כל מסורתי יעשה משהו מיד ישמיצו ויתנו לו עונשים 'ראויים' ואילו כשזה מישהו משלהם הם לא נוגעים בו אלא משבחים ומהללים אותו אפי"א אם הוא יהיה ערבי רוצח ושפל, ולמה למרות זאת מורים גדו"י להצביע משום שאם לא נצביע המצב יהיה יותר קשה.

שאלה: אדם בן 90 במה כדאי לו להשקיע ביותר? **תשובה:** רבי גרשון אדלשטין שבימים אלו מלאו לו 100 שנים אומר שצריך להשקיע רבות בתפילה מלבד ג תפילות שקבעו חז"ל צריך להתפלל רבות גם תפילות פרטיות, וכך הוא נוהג רבות בעשור האחרון, והטעם לכך הוא משום דכתיב בן 90 לשוח, ולשוח הוא לשון של תפילה דכתיב ישפוך שיחו, ויצא יצחק לשוח בשדה.

שאלה: אדם שמתפלל המון לישועה ולא רואה אור בקצה המנהרה מה יחזיק אותו ולא ישבר רוחו? **תשובה:** בורא עולם בעל הבית על הכל, והוא בעל הבית גם על הרגשות שלנו, ועל המצב רוח שלנו, אחד מהמתנות הכי גדולות שבורא עולם נתן לנו,

שאת מה שהוא דורש מאיתנו הוא נותן לנו את האפשרות להתפלל ולבקש ממנו שיתן לנו את הכח לעמוד במה שהוא רוצה מאיתנו. והיות והוא אוהב אותנו, וחפץ ושומע את התפילות שלנו הוא נותן לכל אחד נסיון עם כח לעמוד בו. וככל שמפנימים את זה, גם מתחזק אצלנו סולם הערכים האמיתי. אם זה על עסק התורה, אם זה על האושר האמיתי וכבישת הייעד של לזכות ב'קרבת אלוקים', ושהעולם הזה הוא ענין של זמן, זה נותן את הכוחות לצלוח ולעמוד בנסיון הקשה הזה. והאושר הכי גדול שיש ליהודי זהו שהוא עומד לפני בורא עולם ומתפלל והוא מרגיש שהוא תלוי בו, כשיהודי עם בורא עולם ואומר לו אתה היחיד שיכול לעזור לי, אתה היחיד שיכול לתמוך בי, זה נותן המון כוחות. הנצי"ב כותב שבשעת צרה זה עת רצון גדול מאוד לפעול ישועות ולקבל כל משאלותיו.

שאלה: מה מוטל על האדם לעשות עם עצמו כל בוקר? **תשובה:** רבי מאיר חדש היה אומר כל בחור צריך לקום בבוקר לטפוח לעצמו על השכם ולומר בפה על עצמו אני מיוחד יש לי מעלות שאין לאף אחד ויספר לעצמו על המעלות שבו מי שלא עושה כך לא יכול להתקדם. מתוך הקונטרס הנפלא בדרכיו משכיר פרי עמלו הרוחני של רבי דוד ברונר זצ"ל שנקטף בדמי ימיו לפני כשנתים.

שאלה: בימים אלו היה יומא דהילולא של רבי ישעיה'לה קסטריר המכונה ר' שעה' ב"ר משה שנפטר לפני כמאה שנים, מה היה מיוחד בו שרבים רואים ישועות אדירות בזכותו? **תשובה:** רבי שעה' מסר נפשו לעשיית חסד האכלת עניים והכנסת אורחים ועבודת קודש המרכזית שלו מלבד הנהגת רבבות בתורה ובתפילה הוא מסר נפשו בעבודת קודש מדהימה למען אורחים ועניים שישעו על שולחנו. וזכה שעד היום הוקם אהל הכנסת אורחים הפועלת סביב השעון למען כלל ישראל, ואלפים מאכילים אנשים לזכותו, כמו"כ נודע כמכניס אורחים ומחלק צדקה לנוקקים. מספרים שגם כשלא נותרה פרוטה בכיסו לווה כדי להמשיך לחלק.

שאלה: מה הבעיה לאכול בעמידה? **תשובה:** כתב הרמב"ם לעולם כשיאכל אדם ישב במקומו. ידועים דברי הגמ' שאכילה בעמידה מזיקה לבריאות. והסיבה לזה מחקרים מצאו שכשאוכלים לאט מרגישים שבעים מהר יותר וצורכים פחות קלוריות. לעומת זאת, אכילה בעמידה בצורה חפזה, גוררת גם אכילה מהירה וחפזה, שגם לא מקדמת תחושת שובע וגם גוררת אכילה של קלוריות מיותרות. כמו"כ אכילה בעמידה עלולה להגדיל כמות המזון שאוכלים בעוד 45%. וכן כשאוכלים בעמידה המזון מתעכל מהר. עיכול מהיר מדי של המזון, מונע פירוק מיטבי של המזון על ידי הקיבה ובשל כך מונע ספיגה טובה של אבות המזון לדם. בנוסף, ריקון המעי מהר מדי מונע תחושת שובע לאורך זמן. לצורך עיכול ופירוק המזון עוברת הקיבה תהליכים שונים המצריכים אנרגיה. גם פעולת העמידה מצריכה אנרגיה. כשאוכלים בעמידה, במקום שכל האנרגיה תופנה לתפקוד הקיבה, חלק מהאנרגיה מבוזבז על עמידה מיותרת.

שאלה: בני זוג למי שופכים את הלב כשיש קושי ומצוקה בחיים וכן מצב רוח ירוד? **תשובה:** האישה צריכה לשפוך את ליבה בפני בעלה, אבל הבעל אין לו לשפוך את ליבו בפני אשתו כלל כי אישה צריכה בעל חזק ותומך וכמו שכותב הרמב"ם שהבעל מצווה לא להיות עצוב בבית ואם קשה לו בחיים הוא ישפוך את ליבו בפני כל אחד אחר, לא בביתו.

שאלה: האם זה מזיק שנותנים דמי כיס לילדים? **תשובה:** הסיבות שכדאי כן לתת: היות והמושגים הגשמיים של הילדים גדלים והולכים. לכן רוב הילדים (וכל שכן המתבגרים) זקוקים לקצת כסף לבזבזים, עבור בריאותם הרגשית. דבר נוסף זה דרך להשפעה רגשית ורוחנית, רבי יעקב אדלשטיין אמר כי כשהורים נותנים דמי כיס לילד לפני טיול וכדומה, זהו ביטוי מורגש של אהבה כלפיו, ואז גם כשהם מטיפים לו מוסר הוא יודע שהם עדיין אוהבים אותו. כמו"כ זה הבעת אָמון כי יחד עם דמי הכיס, הילדים מקבלים את המסר החשוב של אחריות אישית על הכסף, ואת התחושה שהורים סומכים עליהם שישתמשו בכסף בצורה נכונה. דמי הכיס מהווים הזדמנות ללמד את הילד (וגם את המתבגר) מה ההבדל בין 'צריך' לבין 'רוצה'. מה שאתה

'צריך', אתה הרי מקבל מההורים ממילא. אתה ירוצה' הרבה דברים, וזה מובן, אבל כעת אתה לומד שלא כל מה שאתה רוצה אתה מקבל. יתכן שבפעמים הראשונות הילד יתלהב ויבזבז את הכסף מהר. בשלב זה יתכן שלא נכון 'לבגר' אותו במהירות, וכדאי להבין לרוחו שכעת הוא רוצה לבזבז. אם הילד גמר את הכסף מהר, ורוצה מקדמה/הלואה על חשבון השבוע הבא? זו הזדמנות מצוינת ללמד אותו לימוד חשוב לחיים, שיש לצרוך רק כסף שקיים אצלנו עכשיו, ולא לחיות על חשבון מקדמות והלואות! יתכן שהוא לא יאהב את זה, ואולי אף ישתמש בדמעות או בהתרסות, אבל כך בדיוק הוא לומד את הלקח שהלואי שכל המבוגרים ידעו. רבי יחיאל פליסקין.

מדור זה יש להמנע מלקרוא בשבת. רעיונות שנשלחו למדור השבוע. א. מייל של מישהי שמתעסקת עם שידוכים לגילאים המתקדמים/גרושים. P0527623167@gmail.com. **ב.** טיפ לפתיחת סתימה בכיריים לאחר נקיונות הפסח, הרבה פעמים יש סתימה בכיריים, אם הלהבה התקטנה, או שאינה אחידה, יש להחדיר מחט דקה בזהירות לחור שממנו יוצא הגז, הממוקם מתחת המבער. ניתן להשתמש לכך בחוט ברזל שסוגר את אריזת כוסות הקרטון, יש להסיר את ציפוי הפלסטיק הזהוב לפני השימוש. בלהבות הגדולות ניתן לקפל את החוט לשתיים. **ג.** לגבי בגד שריח ההרטבה לא יורד - מניסיון, שטיפה במכונה במים בלבד, (אפשר פעמיים, אבל אפילו אחרי אחת זה ממש יורד) אחרי שבדקים שהשטיפה הועילה ניתן לכבס עם חומר, אחרת החומר מכבס את הבגד יחד עם הלכלוך, ולכן הריח לא יורד. **ד.** לגבי אקזמה שחוזרת מניסיון ב"ה מחלות עור וכדו' שחוזרות על עצמן אחרי טיפול רפואי, מומלץ מאוד לגשת לטיפול רגשי. **ה.** כתמי דם על בדים, אם שוטפים קודם במים בלי חומר - יורד חלק ניכר מהצבע, ואח"כ השאר יורד בכביסה בעז"ה. **ו.** עיצה לגבי חורים בגרביים: יש חנות ברחוב דונולו 7 בבני ברק שלבעלים קוראים גלנץ (בתוך בניין) הם מוכרים גרביים [קצת יקר אבל שווה] - היתרון של הגרביים הוא שבמקום של האצבעות יש כמה שכבות והם מאד חזקות. עוד כתבו בקשר לחורים בגרביים יתכן שזה תלוי בצורת ההליכה [כמו שיש כאלה שנהרס להם מהר הנעליים]. וכן יתכן שהמדובר מזיז הרבה את הבהון ומשתפשף בנעל מבפנים. אפשרות נוספת שהנעליים מדויקות מידי. עוד כתבו: לגבי חורים בגרביים לא לכבס במידי הרבה סיבובים במכונה מעל 800 סל"ד, וכן לא צריך להרתיח ז. אומרים שכתמי יין אדום מורידים ע"י יין לבן (לא ניסיתי) **ח.** להסרת מדבקות מכלים במיוחד לפני הטבילה להרטיב סמרטוט במעט טרמפנטין ולשפשף מעט, יורד במהירות. **ט.** מי שסובל מזיעה מוגברת בכפות הידיים/רגליים או בית השחי יש משחה בשם GEL METHENAMINE 5% (מטאנמין) שהועילה לסובלים מזה יש צורך במרשם ואינו כלול בסל. **י.** בקשר לפרסום בעלון על צפורן חודרנית-רציתי להוסיף שסבלתי מאד עד שבעזר מציון המליצו לי על פודיאטור שמקבל במעייני הישועה, שמו-ד"ר איתן סביר. אני ממליץ מאד.

התורה חסה: בקשות שנשלחו למדור ע"י הקוראים המשועים לפתרונות לבעיותיהם, ניתן לשלוח פתרונות למייל שבסוף העלון. **א.** איך להוריד כתם של דבק חם משמלת קטיפה שחורה. **ב.** מה ניתן לעשות לגבי מבוגר שסובל מאלרגיה לאגוזים, שקדים וכדו' **ג.** מה אפשר לעשות לריח בכפות הרגלים? **ד.** איך אפשר ליישר כיפות שהתרטבו או התקמטו מאד? **ה.** לילד שלי יש בפנים יבלות שנקראות מולוסקום. רופאי ילדים אומרים שאין מה לעשות לזה וזה עובר לבד (אבל זה יכול לקחת הרבה זמן ובינתיים לעבור לעוד מקומות / להדביק אחרים) האם יש משהו שכן יכול להועיל? **ו.** מי מכיר איך אפשר לטפל ללא טיפול קוסמטי בכתמים אדומים קטנים שנשארו על הפנים לאחר טיפול ע"י משחות באקנה. (הפצעים כבר עברו ונשארו רק הכתמים המדוברים) אשמח שמי שיש לו עצה, שיציין אם ניסה ועזר. **ז.** האם יש מישהו שידוע על פתרון לדלקת במעיים שאכן עבד- בדוק ומנוסה? **ח.** איזה ברזל נספג בדם בזמן של מעי דלקתי? **ט.** אשמח לקבל עצה איך לתת ברזל לתינוקת בלי שיתלכלך. אולי יש סוג שיורד מהכביסה? **י.** רציתי לשאול מה עושים שיש הרבה סיבים במכונת כביסה והבגדים יוצאים מלוכלכים עם סיבים? איך מנקים את המכונה?

ריתחא דאורייתא: אדם פרץ לדירת יוקרה ופתאום ראה שפרצה שריפה בדירה, מיד הוא הזמין את אנשי הכיבוי שכיבו את השריפה עוד לפני שנעשה נזק וניצל ממון רב לנפרץ, לאחר שנרגעו הרוחות הנפרץ תבע את הנפרץ על המנעול ששבר לו בשעת הפריצה, אך הנפרץ טוען שבזכות זה ניצל רכושו והפריצה רק סייעה לו, הנפרץ טוען שאין זה כך אלא על הנפרץ לשלם לו. עם מי הדין? מאת רבי מנחם כהן נמסר בביהכ"נ המרכזי הענק והמופלא חניכי הישיבות רמב"ם מרכז בני ברק סמל לבתי כנסת בעולם כולו.

הלכות בפרשה

מפני שיבה תקום. ההלכה היא שצריך לקום מפני אדם בן 70. ובכל ספק אם הוא בגיל 70 י"א שצריך לקום מדין ספק דאורייתא. ויש שכתבו שפטור מדין רובא וחזקה דרובם אינם זקנים וחזקה דמעיקרא ול"צ לקום. **מפני שיבה תקום.** הנוסע באוטובוס ועולה זקן לאוטו, האם צריך לתת לו את המקום? העולם רגיל לחשוב שכן, אבל בשבט הלוי ח"ב יו"ד קיד' כתב שהמצווה כוללת רק חיוב לקום לשם כבוד, אבל אין דין לתת לו את שלי. ובמקום שעלול להיווצר חילול ה' צריך לתת לו את מקומי.

הלכות טומאת כהנים המצויים היום והרבה מהם נוגעים גם לישראלים מאת: 'התאחדות טהרת כהנים' 08-3132020 כל המידע לכהנים במקום אחד: בתי חולים, מרכזים רפואיים, כבישים, אתרים, טיולים, מוזיאונים, טיסות, תחבורה ציבורית ניתן לקבל עדכונים בשלוחה 9, או בפקס, או בנדרים פלוס, או במייל a083132020@gmail.com טלפון בית ההוראה 08-3132020 שלוחה *

חידות

חידות פרשת שבוע לפי סדר הא-ב: א. קדושים תהיו כי קדוש? א. **ב.** עד מתי לא תלין פעולת שכיר? בוקר. ג. למי לשמור מתנות מהשה? לעני ול____? ג. **ד.** "לא תישא פני ____?" **ז.** "____ תוכיח את עמיתך" הוכח. ו. אמר רבי עקיבא זה כלל גדול בתורה? ואהבת לרעך כמוך. ז. ארץ ישראל? זבת חלב ודבש. ח. איזה חלק בחטאת מקטירים? חלב. ט. איסור אכילה? טרפה. י. מה יעשה המשלח את השעיר לעזאזל- יכבס בגדיו. כ. איזה מצווה סמוכה למצוות השבת? כיבוד הורים. ל. איך כתוב שצריך לשלם לפועלים באותו היום? לא תלין פעולת שכיר אתך עד בוקר. מ. עונש המקלל אביו ואימו? מות יומת. נ. שלמים ביום השלישי נקראו? נותר. ס. מה עושים על ראש השעיר? סמיכה. ע. לפני מי לא לתת מכשול? עיוור. פ. ממתנות העניים בשדה? פאה. צ. "ב ____ תשפוט אמיתך?" צדק. ק. והייתם ____? "קדושים. ר. "לא תלך ____ בעמך?" רכיל. ש. איזה בגד אסור ללבוש? שעטנז. ת. "איש אימו ואביו ____?" תראו.

חידות פרשת שבוע: א. פסוק בפרשת 'אחרי מות' שיש בו 4 פעמים את המילה 'בד'?

ב. פסוק בפרשת 'קדושים' שיש בו 4 פעמים את המילה 'צדק'? ג. 3 איסורים בפרשה שמוזכר בהם דם? **ד.** איפה כתוב שהכהן הגדול היה מקריב תור ביום כיפור? . ה. מה הכהן הגדול שם על ראש השעיר המשתלח אחרי שעלה בגורל? ו. חולצה לובשים, ומכנסים? ז. כמה מבני אהרון מתו? ח. איזה אוכל מצווה לשפוך על הארץ? ט. מה פירוש הפסוק בפרשתנו "וחי בהם" (פרק יח פסוק ה')? י. כמה פעמים כתוב "איש" בפרשת אחרי? יא. מילה בפרשה שהיא מסכת בסדר זרעים, והתרגום שלה מסכת במועד? **תשובות:** א. פרק ט"ז פסוק ד'. ב. פרק יט' פסוק לו'. ג. 1. איסור אכילת דם. 2. לא תעמוד על דם רעיד. 3. ולא תאכלו על הדם. ד. בתרגום אונקלוס מתרגם פר = תור. (פרק טז פסוק ג). ה. את חטאות בני ישראל. (פרק טז פסוק כא). ו. "כתונת בד קודש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו" (פרק טז פסוק ד). ז. כולם. שניים בחייו ושניים לאחר מותו. ח. בפסוק יב דם נקרא אוכל ובפסוק יג כתוב שמצווה לשפוך דם חיה ועוף על הארץ. ט. רש"י במקום אומר: וחי בהם לעולם הבא. הגמ' ביומא פה: אומרת וחי בהם ולא שימות בהם מכאן שפיקוח נפש דוחה שבת. י. 14 (טז כא) (יז ג) (יז ד) (יז ח) (יז ט) (יז י) (יז יג) (יח ו). יא. כלאים. ואונקלוס תירגם: עירובין (יט יט)

חידה ידע תורני: איזה פסוקים הנאמרים מדי שבוע [כשאין אז איזה מועד] בשיר של יום, אומרים אותם כל יום בפסוקי דזמרה (2) ? **תשובה:** בשיר של יום רביעי, קל נקמות ד' וגו' הנשא שופט הארץ וגו', ובשיר של יום חמישי "אנכי ה"א המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו"

חידות לילדים: א. איזה מצווה מקיימים כל יום בימים אלו? **ב.** מה לא נהגו תלמידי רבי עקיבא? **ג.** מה מגדלים בימים אלו ולא מקצרים? **ד.** איזה שיר אומרים כל יום? **ה.** מה המכנה משותף בין מספר השנים שרבי עקיבא ייצא מביתו למספר התלמידים? **ו.** איזה עניין אסור לומר בימים אלו בזמן מסויים של היום? **ז.** בימי ספירת העומר באיזה זמן מותר לשמוע שירה ותזמורת לכ"ע? **תשובות: א.** ספירת העומר. **ב.** כבוד זה בזה. **ג.** שיער. **ד.** שיר של יום. **ה.** 24 אלף 24 שנים. **ו.** מספר הימים שסופרים היום לעומר אסור לומר לפני שמברך. **ז.** בחול המועד ובלי"ג בעומר.

חידון משמעויות מילים לפרשת אחרי מות: י' משמעויות למלה סמך

סמך - השעין בכח. "וסמך אהרן את שתי ידיו" (ויקרא טז כא). **סמך - מגן, מנע** "סומך ה' לכל הנופלים" מצודות דוד: לבל יגיעו עדי ארץ (תהלים קמה יד). **סמך - הקריב.** סמוך ונראה. דרשינן סמוכין. "סמך לו כותל אחר מגלגלין עליו את הכל" (בי"ב ו). **סמך: תלה תקוותו.** אין סומכין על הנס. **סמך - קיבל דעתו, הכריע כמוהו** "כדאי הוא ר' שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק" (ברכות ט). "מאי חזית דסמכת אהני סמוך אהני" (סנהדרין כז). **סמך - האות ס,** האות ה-15 מהא' ב'. **סמך - אושר, מורשה, קיבל תוקף.** הוסמך לרבנות. חשמלאי מוסמך. בית דין סמוכין. **סמך - נעשה סמיד,** לא נוזלי. הרוטב סמך. **סמך - משען, תמיכה, סיוע.** החולה זקוק לסעד ולסמך. **סמך - אסמכתא,** הוכחה. סמך לדבר.

הגיגים המיועדים לאלו שיש להם מזה תועלת.

אנרכיסט שסיים להפגין בבני ברק שאל עוברים ושבים: איפה אפשר למצוא כאן מסעדה יהודית דמוקרטית טובה?

שאלו אנרכיסט אחד את מי אתה שונא יותר את נתניהו, את בן גביר או את החרדים? הוא ענה: יש לי בלב מספיק שנאה בשביל כולם.

כל כך הרבה אנשים משתתפים בהפגנות נגד נתניהו, לא היה מן הראוי להגן על שלומם באמצעות מתווה שיגביל את כמות המשתתפים, בדומה (להבדיל) להגבלת המשתתפים בהילולא במירון בלג בעומר?

בקצב הזה נראה שלא ייקח הרבה זמן עד שיתפרסמו סקרים שגוש השמאל עולה ל-121 מנדטים.

בגז טרם גיבש דעתו בשאלה אם יש חשש גזענות בקריאת ההפטרה "הלא כבני כושיים אתם".

ממשלות ונצואלה וזימבבואה העבירו מחאה רשמית לישראל על שרק אליהן לא הגיעו ישראלים לערוך נופש פסח מהדרין לא שרויה.

הצעת ייעול לשנה הבאה: במקום שכל המסעדות והמלונות יטרחו לפרסם לחרדים שהם 'לא שרויה' בפסח, שכל האחרים יכתובו שהם 'כן שרויה'.

גזר: די, גמרנו. זהוזה. מספיק. צריך לעשות לזה סוף. התינוק שלנו כבר מתחיל לקבל צבע של גזר. מישהו מוכן לקבל כמות של גזר בחינם?

מצות: נשאר לנו כל כך הרבה מצות לפסח שני, שעוד ישאר גם לפסח שלישי.

שף שרגא: נפתחה ההרשמה לסעודת פסח שני לא שרויה עם גפילטע פיש בצורת מפתח.

הרגע הזה שאתה שואל את בעל החנות אם הגיעו כבר וופלים "שנטחן"? והוא עונה לך: כן, הגיעו. נשאר עוד קצת וופלים לימון.

הרגע הזה שאתה קולט לחרדתך שהחזן הזה מתפלל לאט גם אחרי שסיים את ברכת אבות.

הרגע הזה שאתה עצבני על כלום, אתה ניגש חזן מחכה אחרי התפילה שמישהו יעיר לך משהו כדי שיהיה לך על מי להתעצבן, אבל כולם רק אומרים 'שכוייחי' בחמימות.

הרגע הזה שאתה הולך ברחוב ונתקע בבנ"א מולך ומסמן לו ימינה והוא גם מסמן, מסמן שמאלה וגם הוא מסמן, ואז אתה מחליט לא לזוז, וגם הוא מחליט, ורק באופן ניסי אתה לא תקוע שם עד הרגע הזה...

הרגע הזה שאתה פותח מלחמה סמויה עם ההוא שרוקד איתך, אם היד שלך תהיה למעלה או למטה...

הרגע הזה שאתה שומע מישהו שואל מישהו אחר מה השעה, ההוא מגיב בהתנצלות שאין לו שעון, ואתה מתערב באבירות ומציל את המצב, "עשרה לעשר", מרגיש מושיע ישראל.

הרגע הזה שחבר תופס לך את היד ומעקם אותה, ושניה לפני שאתה מחזיר לו אתה אוחז שהוא רק רוצה לראות מה השעה.

הרגע הזה שאתה יוצא מהחנות בלי לקנות, עולה לך המחשבה "תתנהג טבעי, לא גנבת כלום".

הרגע הזה שהבן שלך רואה אותך קורא בהיחבא את ההגיגים בעלון.

הרגע הזה שאתה מדבר עם מישהו ואוחז שהוא מרוכז בשיחה של מישהו אחר לידכם, אתה נעצר, הוא אומר לך "דבר, דבר, אני איתך", אתה ממשיך ורואה שהוא לא איתך.

הרגע הזה שאתה מגלה שהשעון נעצר לך על לפני שעה ולא שמת לב.

הרגע הזה שאתה שואל מישהו מה השעה, והוא עונה לך "השעה שתהיה בן אדם" ומרגיש מה-זה בדחן.

הרגע הזה שקיבלת עליה, הבעל קורא מתחיל לקרוא בתורה ואתה לא הצלחת לאחוז איפה הוא קורא.

הרגע הזה שאתה מסתכל בפלאפון אחרי הסדר ורואה שאף אחד לא חיפש אותך.

הרגע הזה שאתה מסתכל בפלאפון אחרי הסדר ורואה שבע שיחות שלא נענו. מתרגש, ומגלה ארבע צינתוקים ושלוש איזה נודניק שאתה לא עונה לו בשיטה.

הרגע הזה שאתה הולך נמרץ ברחוב, נזכר ששכחת משהו בבית ומתפדח ככה להסתובב פתאום על עקבותיך באמצע החיים..

הרגע הזה שאתה הולך ברוגע לתחנת אוטובוס ומגלה מרחוק את האוטובוס בתחנה.

הרגע הזה שהחזן דופק שאין תחנון בשני וחמישי – כאילו מישהו לחץ על הצינור של המאוורר. הראש של כולם מתחיל להסתובב לצדדים למצוא בזכות מי זה.

הרגע הזה שנופלת לך הקליטה בפלאפון ואתה חושב שאם תנער אותו זה יעזור.

הרגע הזה שכבר יש עשרה אבל החזן עדיין באמצע שמונה עשרה.

הרגע הזה שאתה מחייג למישהו והוא לא עונה, ולא עונה, ואיך שאתה מנתק אתה אוחז שהוא ענה. משתוקק שיהיה מקש של 'ביטול ניתוק'...

הרגע הזה שאתה מחזיק כוס קפה רותח ומרגיש שמתקרב לך אפצ"י.

הרגע הזה שכל האוטובוס ביחד "נהג, דלת אחורית!"

הרגע הזה שהאוטובוס מתקרב לתחנה ואתה מניף את היד גבוה בדבקות כאילו זה יעצור אותו מלברוח לך.

הרגע הזה שיש לך הגיג אדיר באמת וכשאתה מגיע הביתה לשלוח אותו אתה לא זוכר מה הוא היה.

הרגע הזה שנתקע לך המחשב ואתה חושב שאם תדפוק את העכבר זה יעזור.

הרגע הזה שהיה קידוש בבית כנסת ופתאום שמת לב שאכלת יותר מדי ואתה שבע מכדי לאכול צ'ולנט בבית למרות שמחכים לך שם שתאכל.. אז אתה הולך לאט כדי שאולי יתפנה מקום בינתיים ..

הרגע הזה שאתה מנמנם בשיעור, חולם שאתה נופל ומתעורר בקפיצה מבוהלת, מעיף מבט לראות מי ראה..

הרגע הזה שאתה משחיל עשר שקל לקופת המקווה, ובדיוק אז יוצא אדם עם חיוך אדיב מהגלגלת, ואתה כולך רועד שהלך הכסף.

הרגע הזה שאתה עולה לאוטובוס רגע לפני שמסתיים לך המעבר, ואז ההוא שלפניך מוצא זמן להיתקע על המכשיר עשר דקות...

תודה נדירה לאיש הצנוע והעניו פאר האברכים השקדנים והעמלים, כולם מנסים לחכות את העוצמות האדירות שהוא מקרין בנתינה לכלל ולפרט בעמל הגדול שלו בתורה ובמאור פנים המיוחד, וכמובן כמובן בזריזות שלו שאין לה אח ורע בעולם כולו, האברך הגאון המופלא **רבי אורי ציקנובסקי שליט"א** תודה ע"ז שהקב"ה הוריד אותו לעולם בדור השפל שלנו.

היכן ניתן להשיג את העלון

ניתן להשיג את העלון בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בחצר ברחוב סוקולוב 23. **ובביהמ"ד המרכזי מניין אברכים 'פרדס כץ'** רחוב אבוחצירא 9, **ובכולל 'מורשה ודעת' (בית כנסת הגדול)** בספריה בקומה ראשונה (חברון) בכניסה המערבית בקרטון בארון למטה. וכן בשאר המקומות ואצל המפיצים הקבועים ובראשם **רבי יודיה זר שליט"א – משבחי הרב זר**: ישן על מזרון סמוך לתקרה מרוב דולרים שתחת המזרון. **אין לקחת יותר מעלון אחד בשום מקום ללא אישור**. כמו"כ ניתן להשיג את העלון **במודיעין עילית** (לא כמות) החל מיום חמישי בערב בשעה 36: 7 בכניסה לחנות ש.מ.ח. – שרותי משרד רחוב רשב"י 49. **כן ניתן להשיג בהר יונה נוף הגליל** אצל רבי שמחה שולמן שליט"א, שהוא למד בבין הזמנים כמו חמישים אנשים (ככה העידו בפני שומעי לקחו). **כן ניתן להשיג בירושלים** בישיבת מיר אצל האיש שחם על גזל שינה באופן לא רגיל רבי דוד רוטשילד שליט"א או אצל האיש בעל לב הזהב, הדמות של ישיבת מיר רבי אבי פרידנר שליט"א שהוא מקרין הארת פנים נדירה. **בבית שמש** אצל אחד האיש שלא מרוצה אף פעם מהרוחניות שלו למרות שהוא צדיק אגדי רבי נחום זכריש שליט"א בבית הכנסת אור אליהו. **וכן** בישיבת מרן הגר"מ שטרנבוך - חבקוק הנביא 7 רמה ג'. **בנתיבות** בישיבת בוכריס'. ובבית יצחק. **ברחובות** בישיבת מאור התלמוד, אצל הבחור החשוב ישי רוט נ"י. **בירוחם** אצל רב רבנן של ירוחם רבי מיכאל גולדנברג שליט"א. **באופקים** בבית הכנסת זכרון אליהו. **בקריית גת** בביהכ"נ שומרי אמונים ובביכ"נ קרעטשנף מיום שיש. **בחזון יחזקאל**: בבית כנסת המרכזי. **באשדוד**: בבית כנסת החידי"א רובע ג אצל גדול מזכי הרבים בדורנו רבי יצחק משענייה שליט"א. **בעוצם** בישיבת נר זרח ע"י מרא דקדשים בישיבה רבי שמואל הוניגסברג שליט"א שאוטוטו מתחתן. **ברכסים** אצל אחד האוהב את הבריות רבי יוסף המאירי שליט"א כולל נר ישראל גבעה ב. **ברעננה** אצל משפחת זכאי המיוחדת והנפלאה רחוב נעמי שמר 9/5 טלפון- 052-6903395. **בפתח תקווה** בבתי הכנסת בגני הדר: אוהל אברהם. שירת מרים. קהל חסידים. בעש"ט צאנז גור ויוצאי חברון, ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. וכן בישיבת אור ישראל וכן בישיבת עטרת שלמה. **בראשון לציון** אצל הנ"ל: וכן בעיר **אלעד** בישיבות כנסת יחזקאל ותורה בתפארתה ובישיבת הר"ן ע"י רבי יואל פינהנדלר שליט"א. **עוד באלעד** בבית הכנסת עמק ההלכה ע"י האיש שכמה וכמה העידו לי עליו שהוא מגדולי המחנכים וכל תלמידיו אוהבים אותו אהבת נפש רבי יצחק רבי שליט"א. **בצפת**: בהיכל ישיבת צפת ע"י הגאון החס על ממונו כצדיקי הדור רבי אברהם לויסון שליט"א. **בקריית אתא**: בבית הכנסת מאקווא ירושלים 3 ע"י הבחור המפורסם בצדקותו עדי לגדולות אוהב הבריות נ"י **ברמת השרון** אצל הגדול שבימי בין הזמנים התעלה לאחד מענקי הדור רבי דניאל פוסטבסקי שליט"א בבית הכנסת מורשת אבות וכן בבית הכנסת המרכזי גאולת ישראל וכן בבית הכנסת וכולל הוד צבי.. **בחדרה** בכולל אדרת אליהו בראשות הרב נתנאל יקותיאל רחוב הגדוד העברי 13 **בלוד** - **אחיסמך**. בחנות בראדרס רחוב הרב אלישיב 5 גני איילון. **בעפולה** בביהכ"נ נצח ישראל בשכונת עפולה עילית או אצל האיש שהגיע לדרגות גבוהות ברוחניות רבי אהרן קולדצקי שליט"א **במנצ'סטר** אצל רבי שמואל א. הורביץ שליט"א: +447425793110. **בארגנטינה**: בקהילת שובה ישראל במקום המיועד לעלונים.

לקבלת העלון בפקס יש להתקשר לטלפון: 03-6180383.

ניתן להוריד את העלון בעמדות קול הלשון וכן את העלונים של כל ארבעת השנים האחרונות. הדרכה: נכנסים לקול הלשון. מקישים על חיפוש רבנים. לכתוב מערכת שבת. מקישים על פתח תיקיה. מקישים על תיקיית הורדת גליונות. מקישים על לבית התורני. ומורידים מה שרוצים.

כמו"כ ניתן להשיג במייל: 456alon@gmail.com יש לדייק במייל ולכתוב קודם 456 ואח"כ alon@gmail.com

להשתתפות בהוצאות העלון לפנות: 0527633431. או ב'נדרים פלוס' - רשת הכוללים פרדס כץ- עלון, (שלוחה 2422). זכות הרבים תלוי במסייעים! אפשר לשלוח משם הודעות.